

POSTANOWIENIE

Dnia 12 czerwca 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dariusz Czajkowski (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Paweł Księżak

SSN Tomasz Demendecki

w sprawie ze skargi K. T.

na przewlekłość postępowania Sądu Rejonowego w C.,

w sprawie II W [...],

po rozpoznaniu na posiedzeniu bez udziału stron w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych w dniu 12 czerwca 2019 r.,

na podstawie art. 5 § 1 pkt. 8 k.p.s.w. w zw. z art. 8 ust. 2 ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (jednolity tekst: Dz.U. z 2018 r., poz. 75),

odmawia wszczęcia postępowania w niniejszej sprawie

UZASADNIENIE

Wniesienie skargi na przewlekłość winno nastąpić do sądu, przed którym toczy się postępowanie (art. 5 ust. 2 ustawy). Skarżący wniósł skargę bezpośrednio do Sądu Najwyższego, który prima facie nie jest właściwy do rozpoznania skargi na przewlekłość w sprawach o wykroczenia (art. 4 ustawy). Stąd też przed przekazaniem sprawy sądowi powołanemu do rozpoznania skargi należało dokonać niezbędnych ustaleń związanych z kwestią nadania właściwego jej biegu. Wynika z nich, że sprawa II W [...] przeciwko K. T. obwinionemu o wykroczenie z art. 97 k.w. nie dość, że została prawomocnie zakończona w 2016 r. (wyrok Sądu

Rejonowego w C. z dnia 14 listopada 2016 r.), to jeszcze była przedmiotem kilkukrotnego rozstrzygnięcia sądowego w przedmiocie pozostawienia bez rozpoznania skargi na przewlekłość zainicjowanej przez wyżej wymienionego (patrz uzasadnienie postanowienia Sądu Okręgowego w S. z dnia 9 maja 2019 r., IV S [...], k.10-11 akt niniejszej sprawy).

Należało zatem uznać, że w świetle art. 5 § 1 pkt 8 k.p.s.w. w zw. z art. 8 ust. 2 ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze, kolejne postępowanie zainicjowane pismem K. T. jest oczywiście niedopuszczalne z uwagi na przesłankę powagi rzeczy osądzonej, co skutkowało decyzją o odmowie jego wszczęcia. Wzgląd na ekonomię procesową i oczywisty brak potrzeby angażowania sądów niższej instancji w pozorowane przez wnioskodawcę kolejne „postępowanie skargowe” uzasadniał podjęcie tej decyzji przez Sąd Najwyższy, do którego skarżący się zwrócił.

Z tych względów należało orzec jak na wstępie.